

РЕШЕНИЕ 2000/147/ЕО НА КОМИСИЯТА

от 08 февруари 2000 г.

въвеждащо правила за приложение на Директива 89/106/ЕИО на Съвета относно класифицирането на характеристиките по отношение на реагирането спрямо огън на строителните материали

[Нотифицирано под № С(2000) 133]

(Текст от значение за ЕИП)

КОМИСИЯТА НА ЕВРОПЕЙСКИТЕ ОБЩНОСТИ,

като взе предвид Договора за създаване на Европейската общност,

като взе предвид Директива 89/106/ЕИО на Съвета от 21 декември 1988 г. относно сближаването на законовите, подзаконовите и административните разпоредби на държавите-членки в областта на строителните материали ⁽¹⁾, чието последно изменение и допълнение е извършено с Директива 93/68/ЕИО ⁽²⁾, и по-специално членове 3, 6 и 20 от нея,

и като взе предвид следното:

(1) Член 3, параграфи 2 и 3 на Директива 89/106/ЕИО разпорежда, че с цел да се вземат предвид евентуалните различия в нивото на предпазване, съществуващи на национално, регионално или местно ниво, всяко съществено искане може да доведе до създаването на класове с параметри, отразяващи степента на предпазване в тълкувателните документи. Тези документи са публикувани в рамките на доклада на Комисията относно тълкувателните документи на Директива 89/106/ЕИО ⁽³⁾.

(2) Точка 4.2.1 от тълкувателния документ № 2 оправдава необходимостта да се фиксират различни нива относно същественото искане, в зависимост от типа, употребата и местоположението на строителните обекти, от тяхното проектиране и от наличието на спасителни средства.

(3) Точка 2.2 от тълкувателния документ № 2 изброява поредица от свързани с това мерки, целта на които е да осигурят спазването на същественото искане "безопасност в случай на пожар", като спомагат за определянето на стратегията, която може да се приложи по различни начини в държавите-членки относно безопасността в случай на пожар.

(4) Точка 4.2.3.3 от тълкувателния документ № 2 указва, че една от мерките, които са в сила в държавите-членки, се състои в ограничаването на появата и разпространяването на огъня и на димните емисии в помещението, в което той

¹ ОВ L 40, 11.2.1989 г., стр. 12.

² ОВ L 220, 30.8.1993 г., стр. 1.

³ ОВ С 62, 28.2.1994 г., стр. 1.

първоначално възниква (или в определена зона), като се ограничава приноса на строителните материали за разширяването на огъня.

(5) Определянето на класовете на същественото искане зависи отчасти от нивото на това ограничаване.

(6) Нивото на това ограничаване може да бъде изразено единствено чрез различните нива на реагиране спрямо огъня на материалите в условията на тяхната окончателна употреба.

(7) Точка 4.3.1.1 от тълкувателния документ № 2 уточнява, че ще се изработи хармонизирано решение, за да се направи възможно оценяването на реагирането спрямо огъня на строителните материали. Това решение би могло да съдържа тестови изпитания в реален или умален мащаб, които да бъдат свързани с реалните сценарии на пожар, които е необходимо да бъдат взети предвид.

(8) Хармонизираното решение се състои в изработването на система от класове, които не са определени в тълкувателния документ.

(9) Упоменатата по-горе система от класове използва известен брой методи на изпитание, които са вече познати на европейските организации по стандартизация.

(10) Решение 94/611/ЕО на Комисията от 09 септември 1994 г. по силата на член 20 от Директива 89/106/ЕИО относно строителните материали (¹), в което се описва тази система от класове, не указва граничните стойности, съответстващи на класове В, С и D, понеже методът за изпитание на изолирани обекти при пожар не бе достатъчно разработен по това време.

(11) Тези данни днес са на разположение, така че Решение 94/611/ЕО би трябвало да бъде заменено от ново решение, което да указва граничните стойности, съответстващи на различните класове и адаптиранията спрямо техническия напредък. Алтернативните изпитателни процедури би трябвало да бъдат подробно описани в европейски стандарт или в решение на Комисията на основата на споразумение между Комисията и държавите-членки, като се извърши консултиране с Европейския комитет по стандартизация/Европейския комитет за електротехническа стандартизация и Европейската организация за технически одобрения (ЕОТА).

(12) Мерките, предвидени в настоящото решение, са съобразени със становището на постоянния комитет по строителството,

РЕШИ:

Член 1

1. Когато условията за окончателно приложение на определен строителен материал са такива, че този материал допринася за появата и разпространяването на огън и дим в помещението (или зоната), в което те се появяват първоначално или извън тях, материалът се класира в зависимост от неговите характеристики на реагиране спрямо

¹ ОВ L 241, 16.9.1994 г., стр. 25.

огън, съгласно системата за класифициране, представена в приложените като анекс таблици 1 и 2.

2. Материалите се разглеждат в зависимост от тяхното окончателно приложение.

Ако класификацията, основаваща се на тестовите изпитания и хармонизираните критерии, изброени в таблици 1 и 2 от анекса, не е адекватна, е възможно използването на един или няколко еталонни сценария (представителни изпитания, които възпроизвеждат предварително определени сценарии), в рамките на процедура, предвиждаща провеждането на алтернативни изпитания.

Член 2

Решение 94/611/ЕО се отменя.

Позоваванията към отмененото решение се разбират като позовавания, направени към настоящото решение.

Член 3

Адресати на настоящото решение са държавите-членки.

Съставено в Брюксел на 08 февруари 2000 година.

За Комисията:

Erkki LIIKANEN

Член на Комисията

ПРИЛОЖЕНИЕ

Символи ⁽¹⁾

ΔT	Повишаване на температурата
Δm	Загуба на маса
t_f	Времетраене на възпламеняването
PCS	По-висока топлина на изгаряне
FIGRA	Ускоряване на произвеждането на енергия
THR _{600s}	Обща стойност на отделената топлина
LFS	Разпространяване на страничния пламък
SMOGRA	Засилване на образуването на дим
TSP _{600s}	Обща стойност на димната емисия
F _s	Разпространяване на пламъка

Определения

"Материал": Еднородна базова субстанция или еднообразна дисперсия от субстанции като например метал, камък, дърво, бетон, минерална вълна със свързващо вещество в състояние на еднородна дисперсия, полимери.

"Хомогенен продукт": Продукт, състоящ се от еднороден материал, чиято плътност и състав са еднакви във всяка точка.

"Нехомогенен продукт": Продукт, който не отговаря на критериите, прилагани относно хомогенния продукт. Това е продукт, съставен от един или няколко основни и/или неосновни компонента.

"Основен компонент": Материал, който съставя значителна част от нехомогенен продукт. Слой с маса на единица повърхност $\geq 1,0 \text{ kg/m}^2$ или с дебелина $\geq 1,0 \text{ mm}$ се смята като основен компонент.

"Неосновен компонент": Материал, който не съставя значителна част от нехомогенен продукт. Слой с маса на единица повърхност $< 1,0 \text{ kg/m}^2$ и с дебелина $< 1,0 \text{ mm}$ се смята като неосновен компонент.

Два или повече съседни неосновни слоя (тоест без никакъв основен компонент между тях) се смятат като един-единствен неосновен компонент и следователно и двата трябва да отговарят на изискванията, които се отнасят до слой, представляващ един неосновен компонент.

Относно неосновните компоненти се прави разлика между вътрешните неосновни компоненти и външните неосновни компоненти според следните определения:

"Вътрешен неосновен компонент": неосновен компонент, покрит от двете страни от най-малко един основен компонент.

"Външен неосновен компонент": неосновен компонент, който не е покрит от едната страна от основен компонент.

¹ Характеристиките се определят по отношение на съответния метод на изпитание.

Таблица 1

КЛАСИФИКАЦИЯ НА ХАРАКТЕРИСТИКИТЕ НА РЕАГИРАНЕ СПРЯМО ОГЪН
НА СТРОИТЕЛНИТЕ МАТЕРИАЛИ, С ИЗКЛЮЧЕНИЕ НА ПОДОВИТЕ ПОКРИТИЯ
(*)

Клас	Метод(и) на изпитание	Критерии за класифициране	Допълнително класифициране
A1	EN ISO 1182 ⁽¹⁾ ; и	$\Delta T \leq 30$ °C; и $\Delta m \leq 50$ %; и $t_f = 0$ (няма продължително възпламеняване)	-
	EN ISO 1716	$PCS \leq 2,0$ MJ.kg ⁻¹ ⁽¹⁾ ; и $PCS \leq 2,0$ MJ.m ⁻² ⁽²⁾ ^(2a) ; и $PCS \leq 1,4$ MJ.m ⁻² ⁽³⁾ ; и $PCS \leq 2,0$ MJ.kg ⁻¹ ⁽⁴⁾	-
A2	EN ISO 1182 ⁽¹⁾ ; или	$\Delta T \leq 50$ °C; и $\Delta m \leq 50$ %; и $t_f \leq 20$ сек	-
	EN ISO 1716; и	$PCS \leq 3,0$ MJ.kg ⁻¹ ⁽¹⁾ ; и $PCS \leq 4,0$ MJ.m ⁻² ⁽²⁾ $PCS \leq 4,0$ MJ.m ⁻² ⁽³⁾ $PCS \leq 3,0$ MJ.kg ⁻¹ ⁽⁴⁾	-
	EN ISO 13823 (SBI);	FIGRA ≤ 120 W.s ⁻¹ ; и LFS < ръба на епруветката; и THR _{600s} $\leq 7,5$ MJ	Образуване на дим ⁽⁵⁾ ; и Възпламанени капчици/частици ⁽⁶⁾
B	EN ISO 13823 (SBI); и	FIGRA ≤ 120 W.s ⁻¹ ; и LFS < ръба на епруветката; и THR _{600s} $\leq 7,5$ MJ	Образуване на дим ⁽⁵⁾ ; и Възпламанени капчици/частици ⁽⁶⁾
	EN ISO 11925-2 ⁽⁸⁾ ; <i>Експозиция = 30 сек</i>	Fs ≤ 150 мм за 60 сек	
C	EN ISO 13823 (SBI); и	FIGRA ≤ 250 W.s ⁻¹ ; и LFS < ръба на епруветката; и THR _{600s} ≤ 15 MJ	Образуване на дим ⁽⁵⁾ ; и Възпламанени капчици/частици ⁽⁶⁾
	EN ISO 11925-2 (8); <i>Експозиция = 30 сек</i>	Fs ≤ 150 мм за 60 сек	

D	EN ISO 13823 (SBI); и	FIGRA $\leq 750 \text{ W.s}^{-1}$;	Образуване на дим ⁽⁵⁾ ; и Възпламенени капчици/частици ⁽⁶⁾
	EN ISO 11925-2 ⁽⁸⁾ ; Експозиция = 30 сек	Fs ≤ 150 мм за 60 сек	
E	EN ISO 11925-2 ⁽⁸⁾ ; Експозиция = 15 сек	Fs ≤ 150 мм за 20 сек	Възпламенени капчици/частици ⁽⁷⁾
F	Няма определени параметри		

(*). Обработването на някои фамилии от материали (тръби, тръбопроводи, кабели и др.) е в процес на проучване и би могло да доведе до промяна на настоящото решение.

⁽¹⁾ За хомогенните продукти и основните компоненти на нехомогенните материали.

⁽²⁾ За всеки външен неосновен компонент на нехомогенните материали.

^(2a) Или за всеки външен неосновен компонент, имащ PCS $\leq 2,0 \text{ MJ.m}^{-2}$, при положение че продуктът изпълнява следните критерии на EN 13823 (SBI): FIGRA $\leq 20 \text{ W.s}^{-1}$; и LFS < ръба на опитния образец и THR_{600s} $\leq 4,0 \text{ MJ}$, и s1, и d0.

⁽³⁾ За всеки вътрешен неосновен компонент на нехомогенните материали.

⁽⁴⁾ За материала в своята цялост.

⁽⁵⁾ s1 = SMOGRA $\leq 30 \text{ m}^2.\text{s}^{-2}$ и TSP_{600s} $\leq 50 \text{ m}^2$; s2 = SMOGRA $\leq 180 \text{ m}^2.\text{s}^{-2}$ и TSP_{600s} $\leq 200 \text{ m}^2$; s3 = нито s1 нито s2.

⁽⁶⁾ d0 = Липса на възпламенени капчици/частици в EN 13823 (SBI) преди 600s; d1 = липса на възпламенени капчици/частици, съществуващи повече от 10 сек в EN 13823 (SBI) преди 600s; d2 = нито d0 нито d1; Запалване на хартията в EN ISO 11925-2 резултати в клас d2.

⁽⁷⁾ Допуска се = липса на запалване на хартията (няма клас); отхвърля се = запалване на хартията (клас d2).

⁽⁸⁾ При възникване на пламъка по повърхността и, при необходимост, като се има предвид окончателното приложение на материала, при възникване на пламъка откъм ръба.

Таблица 2

КЛАСИФИКАЦИЯ НА ХАРАКТЕРИСТИКИТЕ НА РЕАГИРАНЕТО СПРЯМО ОГЪН НА ПОДОВИТЕ ПОКРИТИЯ

Клас	Метод(и) на изпитание	Критерии за класифициране (средни стойности)	Допълнително класифициране
A1 _{FL}	EN ISO 1182 ⁽¹⁾ ; и	$\Delta T \leq 30 \text{ }^\circ\text{C}$; и $\Delta m \leq 50 \%$; и $t_f = 0$ (няма продължително възпламеняване)	-

	EN ISO 1716	$PCS \leq 2,0 \text{ MJ.kg}^{-1}$ ⁽¹⁾ ; и $PCS \leq 2,0 \text{ MJ.kg}^{-1}$ ⁽²⁾ и $PCS \leq 1,4 \text{ MJ.m}^{-2}$ ⁽³⁾ и $PCS \leq 2,0 \text{ MJ.kg}^{-1}$ ⁽⁴⁾	-
A _{2FL}	EN ISO 1182 ⁽¹⁾ ; или	$\Delta T \leq 50 \text{ }^\circ\text{C}$; и $\Delta m \leq 50 \%$; и $t_f \leq 20 \text{ сек}$	-
	EN ISO 1716; и	$PCS \leq 3,0 \text{ MJ.kg}^{-1}$ ⁽¹⁾ ; и $PCS \leq 4,0 \text{ MJ.m}^{-2}$ ⁽²⁾ и $PCS \leq 4,0 \text{ MJ.m}^{-2}$ ⁽³⁾ и $PCS \leq 3,0 \text{ MJ.kg}^{-1}$ ⁽⁴⁾	-
	EN ISO 9239-1 ⁽⁵⁾	Критичен поток ⁽⁶⁾ $\geq 8,0 \text{ kW.m}^{-2}$	Образуване на дим ⁽⁷⁾
B _{FL}	EN ISO 9239-1 ⁽⁵⁾ и	Критичен поток ⁽⁶⁾ $\geq 8,0 \text{ kW.m}^{-2}$	Образуване на дим ⁽⁷⁾
	EN ISO 11925-2 ⁽⁸⁾ ; <i>Експозиция = 15 сек</i>	$F_s \leq 150 \text{ мм}$ за 20 сек	
C _{FL}	EN ISO 9239-1 ⁽⁵⁾ и	Критичен поток ⁽⁶⁾ $\geq 4,5 \text{ kW.m}^{-2}$	Образуване на дим ⁽⁷⁾
	EN ISO 11925-2 (8); <i>Експозиция = 15 сек</i>	$F_s \leq 150 \text{ мм}$ за 20 сек	
D _{FL}	EN ISO 9239-1 ⁽⁵⁾ и	Критичен поток ⁽⁶⁾ $\geq 3,0 \text{ kW.m}^{-2}$	Образуване на дим ⁽⁷⁾
	EN ISO 11925-2 ⁽⁸⁾ ; <i>Експозиция = 15 сек</i>	$F_s \leq 150 \text{ мм}$ за 20 сек	
E _{FL}	EN ISO 11925-2 ⁽⁸⁾ ; <i>Експозиция = 15 сек</i>	$F_s \leq 150 \text{ мм}$ за 20 сек	
F _{FL}	Няма определени параметри		
⁽¹⁾ За хомогенните продукти и основните компоненти на нехомогенните материали. ⁽²⁾ За всеки външен неосновен компонент на нехомогенните материали. ⁽³⁾ За всеки вътрешен неосновен компонент на нехомогенните материали. ⁽⁴⁾ За материала в своята цялост. ⁽⁵⁾ Времетраене на изпитанието = 30 минути. ⁽⁶⁾ Критичният поток се определя като лъчеизпускателния поток, след който пламъкът			

започва да загасва или като лъчеизпускателния поток след изпитание с времетраене от 30 минути, според най-ниската стойност (тоест потокът, съответстващ на най-широкото разпространяване на пламък).

(⁷) $s1 = \text{Димна емисия} \leq 750 \text{ \%} \cdot \text{min}$; $s2 = \text{не } s1$.

(⁸) При възникване на пламъка по повърхността и, при необходимост, като се има предвид окончателното приложение на материала, при възникване на пламъка откъм ръба.